

Diecezja płocka zawierzona Matce Bożej Bolesnej

Biskup płocki Piotr Libera i jego biskup pomocniczy Mirosław Milewski 31 marca 2020 r. zawierzyli diecezję płocką Matce Bożej Bolesnej – poinformowano na stronie diecezji płockiej. – Udzielaj nam cierpliwości, byśmy czas rozłąki z ołtarzami wykorzystali na jeszcze większe ukochanie Jezusa Eucharystycznego. Pokrzep tych, którzy korzystają z aktu żalu doskonałego i Komunii duchowej, aby wytrwali w dobru – modlili się przed słynącą łaskami Pietą Oborską, w Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Oborach. Bp Piotr Libera dotarł do Sanktuarium w Oborach w pielgrzymce. Wyruszył do niego pieszo z Sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej w Skępem.

Poniżej publikujemy treść aktu zawierzenia.

+PL: Klęczymy dziś przed Tobą, Matko Bolesna, która od ponad czterech wieków strzeżesz Pojezierza Dobrzyńskiego, Diecezji Płockiej i całej naszej Ojczyzny. Przychodzimy do Ciebie jako biskupi mazowieckiej owczarni, by zawierzyć Ci Ciało Twojego Syna, jakim jest ten Kościół diecezjalny. Chcemy wraz z moimi Kochanymi Kapłanami, Diakonami, Alumnami, Siostrami Zakonnymi i wszystkimi Wiernymi, w czasie tego niezwykłego Wielkiego Postu, w Twoich siedmiu boleściach odnaleźć otuchę i nadzieję. Klęczymy przed Tobą, której duszę przeszył pierwszy miecz, gdy usłyszałaś Symeonowe słowa o „znaku sprzeciwu” (Łk 2,34). Przynosimy Ci pytania tak wielu ludzi, dlaczego cierpienie spotkało nas w czasie, gdy nic nie wskazywało na to, że moglibyśmy być chorzy? Przynosimy troski rodziców, którzy z niepokojem myślą o zajęciach szkolnych, egzaminach, maturach, swoich dzieci. Składamy Ci obawy pracowników i pracodawców, rolników, przedsiębiorców, sklepikarzy. Ich dusze przenika miecz bolesnych myśli o niepewnej przyszłości rodzin. Przytul ich, Królowo rodzin, do swojego troskliwego serca!

+MM: Klęczymy przed Tobą, która ze łzami w oczach i z biciem serca uciekałaś do Egiptu. Składamy Ci, Maryjo, troski i cierpienia pracowników służby zdrowia, służb sanitarnych, pielęgniarek, salowych, pracowników laboratoriów i farmaceutów. Wielu z nich przez ostatnie tygodnie jest odłączonych od swoich bliskich i rodzin, oddając się całkowicie pacjentom z powodu szerzącej się choroby. Przytul ich, Uzdrowienie chorych, do swojego troskliwego serca!

Klęczymy przed Tobą, która straciłaś z oczu Jezusa i odnalazłaś go po trzech dniach w świątyni jerozolimskiej. Zostawiamy Ci, Maryjo, pytania i cierpienie tak wielu Twoich dzieci, którzy tęsknią za sakramentami świętymi, za Komunią eucharystyczną i modlitwą wspólnotową w świątyniach. Udzielaj nam, prosimy, cierpliwości, byśmy ten czas rozłąki z ołtarzami wykorzystali na jeszcze większe ukochanie Jezusa Eucharystycznego. Pokrzep tych, którzy korzystają z aktu żalu doskonałego i Komunii duchowej, aby wytrwali w dobru. Przytul ich, Matko miłosierdzia, do swojego troskliwego serca!

+PL: Klęczymy przed Tobą, która na drodze kalwaryjskiej spotkałaś spojrzenie Syna. Przynosimy Ci, Matko, samotność odbywających kwarantannę, którzy wyczekują wzroku bliskich i przyjaciół. Obdarz ich, Matko nadziei, przekonaniem, że dla dobra wspólnego trzeba podjąć trudny czas odosobnienia. Niech w czterech ścianach swej izdebki na modlitwie odnajdą Ojca, „który widzi w ukryciu” (Mt 6,6). Przytul ich, Pocieszycielko strapionych, do swojego troskliwego serca!

Klęczymy przed Tobą, Piękna Pani, na szczycie Golgoty, gdzie łza z oka Ojca spada na nieociosany Krzyż Syna. Łączymy się w sercu ze wszystkimi, którzy z powodu pandemii umierają w ogromnej samotności, ukrzyżowani na szpitalnych łóżkach, nie mogąc ręki przebitej gwoździami choroby i zakażenia podać swoim bliskim. Przynosimy Ci, Matko, tysiące gasnących oczu, także z polskiej ziemi, które zamyka nieokiełznany dotąd żniwiarz. Przytul ich, Królowo wszystkich świętych, do swojego troskliwego serca!

+MM: Klęczymy przed Tobą, zboleła Matko, u stóp krzyża, gdzie siedzisz, trzymając ostrożnie na swych kolanach Boże Ciało. Taka zostałeś w oborskim sanktuarium – jedyna, niepowtarzalna. Nazywają Cię Pietà, czyli „żał”, „miłość zgodna z powołaniem”. Trzymasz to przeniknięte do szpiku kości, niepodobne do ludzi Ciało, jak obejmowałaś je w Betlejem i Nazarecie. Zawierzamy Ci tych wszystkich, którzy z powodu wielkiej liczby chorych stają przed pytaniami nieobojętnymi, dramatycznymi: komu przyłączyć respirator i uratować ciało, a czyje ciało zostawić bez tchnienia? Prosimy Cię i za tych, którzy lekceważą ten czas, nie zdając sobie sprawy, jak wiele cierpienia może przysporzyć ciałom wielu chorych i ich rodzinom nieprzestrzeganie przyjętych zasad bezpieczeństwa. Przytul ich, Ucieczko grzesznych, do swojego troskliwego serca!

+PL: Klęczymy przed Tobą, Maryjo, i widzimy Twą ostatnią boleść, gdy zataczają kamień na świeży grób Chrystusa. Przynosimy Ci wiele pytań, łez, tęsknot i wątpliwości kapłanów, wiernych, którzy w samotności będą przeżywać dni Wielkiego Tygodnia, Świętego Triduum Paschalnego i Paschy. Składamy Ci, Maryjo, nasze tegoroczne Groby Pańskie, które przemówią do nas prostotą i wielką ciszą. Proś Ducha Świętego, by dał nam przyjąć, że tak trzeba, aby gdy przyjdzie czas, zmartwychwstać do nowego życia. Daj nam roztropność, byśmy te święta paschalne uczcili w wielkim skupieniu, bo może dzięki temu docenimy wartość wspólnej modlitwy. Przytul nas, Królowo Polski, do swojego troskliwego serca!

Jesteśmy przy Tobie, Pani Oborska, z dziećmi i młodzieżą, z dziadkami i rodzicami, z osobami samotnymi i konsekrowanymi, z kapłanami i siostrami zakonnymi. Przyszliśmy do Ciebie ze Skępego, gdzie ciągle mówisz Bogu swoje Fiat w Zwiastowaniu, a tu potwierdzasz owo „tak” przez współcierpienie. Módl się za mnie i za diecezję płocką; bądź dla nas znowu Salus populi Masoviae – Zdrowiem i zbawieniem ludu mazowieckiego, teraz i w godzinę naszej śmierci.

Amen.

Źródło: www.diecezjaplocka.pl